

NAMN: LUCINDA
TELLUs # 0 392 811 002
INLÄGG 0001

Jag vet ingenting om dig som läser det här. Jag menar verkligen *ingenting*.

Du kanske är en varelse som liknar mig. Du kanske är något som jag inte ens kan föreställa mig.

I filmer och TV-serier är utomjordingar nästan alltid nästan-människor. Något som utgår från oss. Bara lite annorlunda. Odeskinn, ett par extra ögon i pannan, små kroppar med stora huvuden. Känner du igen dig i något av det här?

Förresten, kallas det ens "utomjordingar" när Jorden inte finns kvar?

Troligast är såklart att du inte existerar. Och om du mot förmodan gör det, hur ska du förstå mig? TellUs-appen har en språknyckel, en digital Rosetrasten med några hundratals mänskliga språk. Den ska förhoppningsvis göra det möjligt för dig att läsa inläggen vi skriver, alla ljudfiler som omvandlas till text innan de skickas ut i rymden. Men hur ska du kunna förstå *bortom* orden? Jag menar, medan jag skriver detta har jag en direktsändning uppe i ett annat fönster på skärmen. Den amerikanska presidenten håller ett tal. (Jag vill inte ens nämna hans namn, så

mycket hatar jag honom. Du kommer att få höra tillräckligt om honom av andra.) Han sitter i Ovala rummet i Vita huset med händerna knäppta på skrivbordet. Amerikanska flaggan i bakgrunden. Hans öppningsreplik var "My fellow Americans". Jag kan berätta det här för dig, men vad säger det dig? Hur ska jag förklara hur svårt det fortfarande är att tro på det som händer? Jag har inte lyckats vänja mig av med att förknippa den här scenen med tusentals filmer och TV-serier. Fast där brukar presidenterna vara stilig, värdiga, lugnande. Allt som den verkliga presidenten inte är. (Filmscenerna handlar ofta om utomjordingar som kommit för att spränga Manhattan i småbitar och sedan besegras. Jag ber om ursäkt. Vi har oftast antagit att ni skulle vilja kolonisera, förslava eller utrota oss. Antagligen för att vissa delar av mänskligheten har gjort just detta med andra delar av mänskligheten. Jag vet inte om ni ägnar er åt psykologi, men här kallas det "projicering".)

Presidentens tal bekräftar det som alla vetliga människor redan förstått i sommar. De sista beräkningarna är gjorda. Nu finns det ingen tvekan längre. Om en dryg månad är det verkligen över. Vi har till och med ett klockslag. Den 16 september, 04.12 på morgonen (svensk tid), träder kometen Foxworth in i Jordens atmosfär. Luften under den blir tio gånger varmare än solens yta. Allt i kometens väg kommer att förintras redan innan den slår ner utanför Afrikas nordvästra kust, i närheten av Kanariöerna. Atmosfären kommer att brinna och himlen fyllas med ljus, starkare än något vi sett. Chockvågen når oss under tystnad, för den rör sig snabbare än ljuset. Ett par minuter efter nedslaget har haven förångats och bergen kokat. Fyra miljarder är av evolutions, plötsligt borta. Och det finns inget vi kan göra.

Det är inte såhär presidenten uttrycker sig. Han pratar inte om detaljerna kring hur vi kommer att dö, nämner inte ryktet

om att jordskorpan kan bölja så mycket att vi slungas ut i rymden. I stället pratar han om att "stay at home, be with your loved ones", och jag undrar hur det känns för alla som inte har "loved ones" att stanna hemma med.

Det är ett par månader sedan vi fick veta att kometen är på väg. Det var den 27 maj. Världen har inte varit sig lik sedan dess. Allt som vi tog för givet föll sönder på bara några dagar. Folk slutade gå till jobbet. Skolor stängde. Börsen kollapsade. Det blev handelsstopp efter bara några dagar. Pengar var inte längre värda något. Människor som varit på resande fot slogs för att få plats på de sista flygplanen hem. Vägarna fylldes av stillastående trafik.

Kaoset var störst den första tiden. Nya krig blossade upp som från ingenstans, medan gamla konflikter självdög över en natt. Ingen visste längre vad som gällde. Och alla värst blev det i de samhällen som var minst jämlika. De förtryckta massorna hade mindre att förlora. De gjorde revolt. Bosatte sig i de rikas palats och plundrade lyxbutikerna. I mer rättvisa länder var det lättare för invånarna att stå enade.

Här i Sverige har vi hittat tillbaka till något slags ordnad tillvaro. Även om inget är sig likt, så är det förvånansvärt mycket som faktiskt fungerar.

Det är förstås inte alla som tror att Foxworth kommer att träffa oss. En av kometförmekarna intervjuas just nu i nyhetsändningen. Han har samma otäliga, ironiska utstrålning som de alla verkar dela. En vad var det jag sa-attityd redan i förskott. Och jag förstår dem på sätt och vis. Det verkar ofatbart att vi inte skulle ha uppträckt en så stor komet flera år tidigare. Den är jättelik, hundratals kilometer i diameter, men den är mörk och igenstaggad och kom smygande i en så lång omloppsbana att senast den var i närheten fanns det inga människor som kunde berätta om den. Och det visade sig att trots alla våra instrument och